

Het verenboekje; twintig jaar groei

Bij het tienjarig bestaan van de Vrienden van de voetveren in 1992 zag de eerste editie van het verenboekje het licht: "Overzetveren in Nederland". Deze eerste uitgave was niet ingedeeld naar provincie, maar naar water. Zo waren er onder andere de rubrieken 'de Wadden, 'IJsselmeer en Gelderse IJssel en 'de Grote rivieren'. Er werd geen onderscheid gemaakt tussen veren uitsluitend voor voetgangers en veren voor fietsers en voetgangers. Alle kleine veren heetten 'voetveren'. Zelfbedieningsveren kwamen niet voor of werden als zodanig niet benoemd. Bij vier veren werd vermeld, dat het een roeiboot betrof. Ook meldde het boekje één skutsje, over het Heeger- en Slotermeer. Dat skutjse treffen we nog altijd aan in de laatste editie - de enige veerboot die op zeil vaart.

Vijf jaar later verschijnt de tweede editie. De makers van het boekje hebben hun blik verbreed: 'Overzetveren in Nederland, Vlaanderen en de Nederlands-Duitse grensstreek'. De indeling is nu per provincie, uitgezonderd de Wadden. Die zullen tot in de vierde editie apart genoemd blijven. Nu is voor het eerst sprake van een zelfbedieningspontje (één vermelding) en van veren op zonne-energie (twee vermeldingen).

De uitgave van 1997 wordt reeds in 1999 opgevolgd door het derde verenboekje. Ditmaal wordt ook het enige veer dat Luxemburg rijk is, bij Wasserbillig over de Moezel, opgenomen. Er worden zeven zelfbedieningspontjes gemeld.

In 2002 volgt de vierde editie. Tien jaar na de eerste uitgave is het aantal fiets/voetveren verdubbeld. Het aantal voetveren verdrievoudigde.

De vijfde editie komt in 2006 op de markt. Het Luxemburgse veer wordt door de auteurs niet vermeld. Voor het eerst wordt het onderscheid tussen de verschillende soorten veren weergegeven met icoontjes: een auto voor 'alle verkeer', een fiets voor 'fiets/voetveren' en een voetganger voor voetveren.

Bij de zesde editie in 2009 sneuvelen de Duitse veren in de grensstreek. 'Overzetveren in Nederlande en België' luidt de titel. Het aantal veren is opnieuw flink toegenomen. Het betreft met name zelfbedieningsveren.

Voor de editie van 2012 kiezen de makers een iets andere internationalere insteek: 'Overzetveren in de Benelux'. Het Luxemburgse veer keert terug. Het aantal veren voor alle verkeer is mede door de opening van de Westerscheldetunnel iets afgenomen. Daarentegen is het aantal voet- en fiets/voetveren flink gegroeid. Een belangrijk deel van deze toename is te danken aan de opkomst van de zelfbedieningsveren. Een bescheiden plaats is er voor veren op zonne-energie. Hoewel in tien jaar tijd het aantal van deze veren verdubbelde, is van een echte doorbraak (nog?) geen sprake.

Bij het ter perse gaan van de editie-2012, de zevende in twintig jaar tijd, is een tiental veren in ontwikkeling. Het meest betreft dit zelfbedieningsveren in nieuw te ontsluiten wandel- en fietsroutes. De enige provincie die tot nu toe in de boekjes ontbrak, is Drente. In een volgende editie komt daarin verandering. Er wordt gewerkt aan een oeververbinding over een zijkanaal van de Reest. Het verschijnen van het nieuwe verenboekje markeert derhalve geen eindpunt maar is net als de eerdere uitgaven een tussenstand.

Editie	Jaar	Voor alle verkeer	Voet/fietsveren	Voetveren	Totaal	Zelfbedieningsveren	Veren op zonne-energie
1	1992	62	66	4	132	0	0
2	1997	62	82	9	153	1	2
3	1999	62	110	7	179	7	2
4	2002	61	121	11	193	9	4
5	2006	59	137	20	216	18	6
6	2009	59	141	33	233	40	8
7	2012	59	166	48	273	55	8

